

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/456/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215825
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu Stredoslovenská energetika a.s. so sídlom Pri Rajčianske 8591/4B, Žilina, IČO: 36 403 008 proti žalovanému T.S.K. spol. s r.o. so sídlom A. Bernoláka 176/2, 972 47 Oslany, IČO: 36 297 186, o zaplatenie 10.329,98 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 12Cb/24/2014-70 zo dňa 18. júna 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania **p r i z n á v a** v rozsahu 100% .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol zaviazal žalovaného na zaplatenie 10.329,98 eur a na náhradu trov konania vo výške 619,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania mal nesporne preukázané, že dňa 30.01.2008 a dňa 08.09.2011 uzavreli účastníci dve zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov na dve rôzne odberné miesta (Horná Ves, Oslany). V uvedených zmluvách sa účastníci dohodli na dodávke elektrickej energie s tým, že žalovaný sa zaviazal uhrádzať cenu určenú platným a účinným cenníkom. Žalovaný neuhradil faktúry vystavené za dodávku elektriny (okrem sumy 416 eur - faktúra č. 9132825027) na oboch odberných miestach za obdobie od 01.01.2013 do 24.02.2014 (nasledujúcim dňom vyššie uvedené zmluvy sa stali neúčinnými) vo výške 10.329,98 eur. Reklamácia žalovaného bola vybavená ako neopodstatnená a o výsledku reklamácie bol žalovaný upovedomený listom zo dňa 12.02.2014 s tým, že pri kontrole odberného miesta dňa 24.01.2014 neboli zistené žiadne závady, ktoré by ovplyvňovali správnosť merania spotreby elektriny, pričom fakturovaný stav nadväzoval na stav predchádzajúci. Na faktúre bola uvedená spotreba 34.895 kW a v rámci kontroly 22.01.2014 bolo zistené odber 35.357 kW. Vybavenie reklamácie žalovaný nenamietal. Elektromer bol počas kontroly odberného miesta v poriadku, plomba porušená nebola, a teda aj meranie muselo byť správne. Pretože elektromer sa v čase kontroly dňa 24.01.2014 na odbernom mieste v Hornej Vsi nachádzal už vyše dvoch rokov, je aj podľa názoru súdu vylúčené, aby raz išiel správne a inokedy nie. Keďže vykonanými kontrolami na mieste samom v roku 2013 a 2014 bola zistená neporušená plomba na elektromery, nebolo možné urobiť do elektromeru žiadne zásah a ovplyvniť takisto odber elektriny. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca v žalovanom období fakturoval spotrebu elektrickej energie žalovanému správne, pričom žalovaný ani nepochybnil, že z fakturovaných súm doposiaľ žalobcovi nezaplatil žalovanú istinu 10.329,98 eur. Žalovaný až do konca fakturovaného obdobia (24.02.2014) vystupoval v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako odberateľ elektrickej energie, keďže o ukončenie zmluvných vzťahov požiadal až 10.02.2014, teda v čase, keď už predal podnik inému subjektu. Samotný predaj podniku inému

subjektu však nič nemení na tom, že žalovaný i naďalej (až do 24.02.2014) bol odberateľom elektrickej energie na oboch odberných miestach, a preto jeho povinnosťou bolo za odber elektrickej energie platiť kúpnu cenu. Pokiaľ ide teda aj o záväzky, ktoré vznikli po uzavretí predmetnej zmluvy o predaji podniku, teda po 29.09.2013, jednoznačne ide o záväzky žalovaného. Po uvedenom dátume totiž nedošlo k zmene odberateľa na daných odberných miestach a v dodávke elektrickej energie sa naďalej pokračovalo na základe Zmlúv o dodávke a distribúcii elektriny pre odberné miesto 6208916 zo dňa 30.01.2008 a pre odberné miesto 6206707 zo dňa 08.09.2011, ktoré boli uzatvorené so žalovaným. Navyše, podľa ust. § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka a § 155 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, žalovaný zo zákona ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcemu (S. I.-J.), pričom tohto ručiteľského záväzku ho nezbavuje ani skutočnosť, že bola povolená reštrukturalizácia kupujúceho a potvrdený reštrukturalizačný plán, a žalobca má právo vymáhať svoje pohľadávky od žalovaného, a to v ich pôvodnej výške.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie (za účinnosti O.s.p. platného a účinného do 30.06.2016) z dôvodov, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a súd neúplne zistil skutkový stav veci a nevykonal potrebné dokazovanie na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalovaný namietal, že všetky záväzky a pohľadávky prešli na subjekt S. I. - J., ktorý sa stal nadobúdateľom podniku obchodnej spoločnosti T.S.K. spol. s r.o. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04.11.2013 bola povolená reštrukturalizácia S. I. - J. a veritelia mali možnosť prihlásiť svoje pohľadávky. Veriteľovi, ktorý si neprihlásil svoju pohľadávku, zaniklo právo vymáhať pohľadávku voči dlžníkovi. Žalobca ako veriteľ nevyužil svoje právo a neprihlásil do reštrukturalizácie pohľadávku voči S. I. - J. prípadne pohľadávku voči T.S.K. spol. s r.o.. Napadnutý rozsudok žiadal žalovaný zrušiť.

3. K odvolaniu žalovaného žalobca uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné. Žalovaný zo zákona ručí za splnenie prevedených záväzkov, pričom tohto ručiteľského záväzku ho nezbavuje ani skutočnosť, že bola povolená reštrukturalizácia na majetok kupujúceho a bol potvrdený aj reštrukturalizačný plán. Žalobca má právo vymáhať svoje pohľadávky od žalovaného a to v ich pôvodnej výške. Napadnutý rozsudok žiadal žalobca potvrdiť ako vecne správny.

4. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

6. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi účastníkov konania, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 191 C.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Obchodného zákonníka žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie 10.329,98 eur. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

9. Súd prvej inštancie dodržal v konaní procesný postup, ktorý vyplýva z príslušných ustanovení O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania, pričom postupoval v súlade s § 120 O.s.p. platného a účinného do 30.6.2016, a účastníkov konania poučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. platného a účinného do 30.6.2016 o dôkaznej povinnosti. Túto povinnosť mal súd bez ohľadu na to, či je účastník konania právne zastúpený.

10. Žalovaný v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie namietal, že v zmysle uzavretej zmluvy o predaji podniku uzavretej dňa 29.09.2013 sa stal nadobúdateľom podniku S. I. - J., v dôsledku čoho prešli na neho všetky záväzky, pohľadávky spoločnosti T.S.K. spol. s r.o..

11. Podľa § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka - na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Podľa § 477 ods. 2 Obchodného zákonníka - prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok.

Podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka - na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Podľa § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka - kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho.

12. Preskúmaním obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny dňa 30.01.2008 pre odberné miesto 6208916 na adrese R., W. XXX a Zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny dňa 08.09.2011 pre odberné miesto 6206707 na adrese Z. B. XX. Žalobca dodával žalovanému na uvedenú adresu elektrickú energiu. Žalovaný za žalované obdobie nezaplatil žalobcovi za spotrebovanú energiu, čo v konaní nebolo medzi stranami sporu sporné. Spornou otázkou bola pasívna legitímácia žalovaného, ktorý namietal, že uzavretím Zmluvy o predaji podniku prešli všetky záväzky a pohľadávky spoločnosti T.S.K. spol. s r.o. na kupujúceho a to S. I. - J., s miestom podnikania D. XXX.

13. V odseku 3 ustanovenia § 477 obchodného zákonníka je stanovené, že na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa. Na rozdiel od všeobecnej úpravy obsiahnutej v § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri zmluve o predaji podniku sa súhlas veriteľa s prevzatím záväzku kupujúcim nevyžaduje, čo však postavenie veriteľa neoslabuje, pretože predávajúci zo zákona ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Predávajúci postavenie ručiteľa nestráca ani v prípade ďalšieho predaj podniku, pretože právna úprava ručenia nepozná spôsob zániku ručiteľského záväzku pri zmene dlžníka v dôsledku prechodu záväzku. Ručenie predávajúceho sa spravuje ustanoveniami § 303 až 312 Obchodného zákonníka.

14. Odvolací súd konštatuje, že žalobca ako veriteľ bol oprávnený domáhať sa splnenia svojej pohľadávky priamo od žalovaného ako ručiteľa. Žalovaný bol odberateľom elektrickej energie na odberných miestach Horná Ves a Oslany až do 24.02.2014, pričom svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi za odobratú elektrickú energiu si nesplnil. Žalobca žalovaného vyzýval na splnenie tejto povinnosti. Žalovaný uzavretím zmluvy o predaji podniku sa zo zákona stal ručiteľom vzniknutého záväzku, pričom žalobca ako veriteľ bol oprávnený domáhať sa splnenia predmetného záväzku voči žalovanému. Súd prvej inštancie správne posúdil obranu žalovaného ako neodôvodnú. Žalovaný v odvolaní uvádzal všetky námietky, ktorými sa bránil aj v konaní pred súdom prvej inštancie.

15. Ani v odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne tvrdenia, ktorými sa súd prvej inštancie nebol zaoberal a riadne ich neodôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnyim skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. účinného od 01.07.2016 potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané

(§ 424 C.s.p.)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 C.s.p.)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).